

Kurs paa Kjøbenhavns Børs, det gælder ikke om Aktier. Har man købt Nationalbankaktier eller andre Aktier, skal man tage den Kurs, der noteres den sidste Dag, her er kun Tale om Obligationer, vel navnlig Kreditforenings-Obligationer. Alle andre Aktiver, navnlig dem, der ikke ere Genstand for Notering paa Kjøbenhavns Børs, skulle ifølge § 4 i Sparekasseloven opføres til den virkelige Værdi, til Dagens Værdi, naturligvis efter et Skøn, fordi der ikke noteres Kurs paa dem, men de skulle tages til Værdien paa den Dag, da Balancen bliver opgjort. Og saa skulle vi gaa hen og sige, at almindelige Børseffekter, paa hvilke der hver Dag noteres Kurs paa Kjøbenhavns Børs, kunne sættes til en ganske anden Værdi end den, hvortil de sættes paa Børsen! Jeg ved ikke noget blidere Udtryk at bruge herom end at sige, at det er falsk Balance, falsk Status, og jeg synes ikke, at det passer sig rigtigt for Rigsdagen at friste Sparekasserne til noget saadant. Den, der frister en Købmand til at gøre falsk Status, bliver meddelagtig i en kriminel Handling, og det skulde vi dog se at vogte os for. — Naar man siger: Ja, men det er ikke noget effektivt Tab, saa siger jeg dertil, at det, der er Tale om her, er Fønds, det er Papirer, som vedkommende Sparekasser have anskaffet sig for at have dem let realisable, for at have dem saaledes i en snæver Vending, naar der kommer et Run paa Sparekassen, at saa have de disse Papirer, som de hurtigt kunne faa realiserede. Og naar saa netop det er Meningen med Anskaffelsen af disse Papirer, saa skulde man have Lov til at sætte dem til en imaginær, alt for høj Værdi? Nej, det er deres disponible Kapital, deres Kassebeholdning, havde jeg nær sagt, den maa saa sandelig ikke sættes højere end den Værdi, som noteres for den paa Kjøbenhavns Børs.

Jeg beder de Herrer undskylde, at jeg har opholdt dem saa længe, men denne Lov interesserer mig i høj Grad; jeg synes, den har saa megen principiel og ogsaa praktisk Interesse, og det er noget nyt, man her vil indføre. Man kan maaske sige, at den kun er et Udslag af Tidens agrariske reaktionære Tendens; vi skulle

føres tilbage til det 18de Aarhundrede, noget nyt er det altsaa egentlig ikke, tværtimod, det er noget gammelt kendt, vi her skulle ind paa. Men vi troede jo dog, idet vi lige havde afsluttet det 19de Aarhundrede, at Verden var gaaet frem i det 19de Aarhundrede, og saa begynde vi her at skulle diskutere Forslag om den Slags Tilbageskridt, som jeg virkelig ser i dette Lovforslag. Man vil gøre en Uret mod de smaa Sparere, mod de Folk, som samle sammen ærligt og tro, og som naturligvis skulle have den Rente, der kan tilkomme dem. Og det gør man for at hjælpe paa Proprietærerne, som vi jo ville hjælpe paa saa mange andre Maader, med Skattelettelser osv., og som vi have saa mange andre Maader at hjælpe paa. Jeg under dem alt muligt godt og skal det være paa Statens Bekostning, saa i Guds Navn, saa kan jeg ogsaa stemme for det. Men det, jeg nødig vil, er at favorisere Landboerne paa Sparernes Bekostning, og jeg vil nødig have, at Rigsdagen, ved at forsøge paa saaledes at regulere Rentefoden, at regulere det økonomiske Liv og at forhindre de europæiske og amerikanske Indflydelser, som nødvendig komme her ind ogsaa, og som vort Pengemarked ikke kan holde sig borte fra, skulde — om jeg saa maa sige — kompromittere sig selv.

Berthelsen: Angaaende det foreliggende Lovforslag skal jeg ganske kort udtale, at jeg i alt væsentligt slutter mig til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), og at jeg derimod paa meget væsentlige Punkter er uenig med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen). Jeg synes, at det ærede Medlem for den meget væsentligste Del af sit Foredrag lagde det til Grund, at det Forslag, som vi her drøfte, egentlig skulde gaa ud paa at fastsætte en Maksimalrente. Hvis Forslaget gik saa vidt, vilde jeg i alt Fald for mit Vedkommende slet ikke være med dertil. Jeg gaar ud fra, at naar der i Loven staar om Sparekasseraadet, at det mindst 2 Gange om Aaret eller saa ofte, som det findes nødvendigt, skal afholde Møde, kan det ikke siges, at det er noget, der er permanent i den Forstand. Det er altsaa Fagfolk, af hvilke man nedsætter